

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1535/2007

(2007. gada 20. decembris)

par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,publicējusi šīs regulas projektu⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 994/98 Komisija pilnvarota ar regulu noteikt augšējo robežu, par kuru mazāku atbalstu uzskata par tādu, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un uz ko tāpēc neattiecinā Līguma 88. panta 3. punktā paredzēto paziņošanas procedūru.
- (2) Komisija ir piemērojusi Līguma 87. un 88. pantu un vairākos lēmumos ir jo īpaši paskaidrojusi atbalsta jēdzienu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē. Komisija tās politiku par *de minimis* augšējo robežu, zem kuras Līguma 87. panta 1. punktu var uzskatīt par nepiemērojamu, izklāstījusi gan paziņojumā par *de minimis* atbalstiem⁽³⁾, gan Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽⁴⁾, kuru no 2007. gada 1. janvāra aizstāj ar Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽⁵⁾. Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības nozarē, un risku, ka šajā nozarē pat nelielas atbalsta summas varētu atbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, lauksaimniecības nozare ir izslēgta no Regulas (EK) Nr. 69/2001 piemērošanas jomas. Lauksaimniecības produktu ražošanas nozare ir izslēgta no Regulas (EK) Nr. 1998/2006 piemērošanas jomas.

- (3) Daudzu gadu pieredze tomēr ir parādījusi, ka lauksaimniecībā piešķirtais ļoti maza apjoma atbalsts var neatbilst Līguma 87. panta 1. punkta noteikumiem, ja rodas noteiktu apstākļu sakritība, un Komisija 2004. gada 6. oktobra Regulā (EK) Nr. 1860/2004 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē⁽⁶⁾ ir paredzējusi noteikumus, kas ļauj piešķirt *de minimis* atbalstu šajā nozarē. Minētā regula, saskaņā ar kuru uzskata, ka kopējā *de minimis* atbalsta summa vienam uzņēmumam neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, ja šī summa vienam saņēmējam nepārsniedz ne EUR 3 000 trīs gadu periodā, ne arī kumulatīvo summu, ko nosaka dalībvalsts un kas ir 0,3 % no gadā saražotās lauksaimniecības produkcijas, attiecas gan uz primāro ražošanu, gan uz lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības darbībām.

- (4) Ņemot vērā līdzību starp lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības darbībām, no vienas puses, un rūpnieciskām darbībām, no otras puses, lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības darbības ir iekļautas piemērošanas jomā Regulā (EK) Nr. 1998/2006, ar kuru reglamentē *de minimis* atbalstu rūpnieciskajām darbībām. Tāpēc šīs darbības ir izslēgtas no Regulas (EK) Nr. 1860/2004 piemērošanas jomas. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 1860/2004 ir jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu regulu, kuru piemēro tikai lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē.

- (5) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, maksimālo atbalsta summu EUR 3 000 vienam saņēmējam trīs gadu periodā var palielināt līdz EUR 7 500 un 0,3 % augšējo robežu lauksaimniecības nozares gada produkcijai – līdz 0,75 %, vienlaikus neietekmējot tirdzniecību starp dalībvalstīm, neradot konkurences kropļošanas risku, kā arī nodrošinot, ka uz šajās robežās piešķirto atbalstu neattiecas Līguma 87. panta 1. punkts, ja ir ievēroti zināmi nosacījumi. Šī palielināšana turklāt ļaus atvieglot administratīvo slogu. Atbalsta apmēra noteikšanā ņem vērā finanšu gadus, kurus ievēro attiecīgais uzņēmums konkrētajā dalībvalstī. Trīs gadus ilga atskaites periods jānosaka, izmantojot tādu pieeju, ka ikreiz, kad piešķir jaunu *de minimis* atbalstu, jānovērtē, kāds ir bijis iepriekš piešķirtā

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 151, 5.7.2007., 16. lpp.⁽³⁾ OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.⁽⁴⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.⁽⁵⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.⁽⁶⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 875/2007 (OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.).

de minimis atbalsta apmērs attiecīgajā finanšu gadā, kā arī iepriekšējos divos finanšu gados. Atbalsta summas, kuras pārsniedz EUR 7 500 augšējo robežu, nevar dalīt mazākās summās, lai uz tām varētu attiecināt šīs regulas piemērošanas jomu.

- (6) Šo regulu nedrīkst piemērot eksporta atbalstam vai atbalstam, kas veicina attiecīgās valsts produktu izmantošanu importētu produktu vietā. Atbalsts izplatīšanas tīklu izveidei un darbībai citās valstīs ir nepārprotami jāizslēdz no regulas piemērošanas jomas. Atbalsts, lai segtu dalības maksu tirdzniecības izstādēs un tādu pētniecības vai konsultatīvo pakalpojumu izmaksas, kas nepieciešami jauna produkta laišanai tirgū vai jau esoša produkta laišanai jaunā tirgū, parasti nav eksporta atbalsts.
- (7) Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas tiesu praksi, tiklīdz Kopiena ir pieņēmusi tiesību aktu par kopējas tirgus organizācijas izveidi noteiktā lauksaimniecības sektorā, dalībvalstis nedrīkst pieņemt pasākumus, ar kuriem no šā tiesību akta atkāpjas vai to pārkāpj⁽¹⁾. Tāpēc šī regula nav jāpiemēro atbalstam, kura summa noteikta, pamatojoties uz cenu vai nopirkto vai tirgū laisto produktu daudzumu.
- (8) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* atbalsta ierobežojuma pareizas piemērošanas dēļ ir lietderīgi, lai dalībvalstis piemērotu vienu un to pašu aprēķina metodi. Lai atvieglotu šo aprēķinu, jebkurš atbalsts, kas nav subsīdija, jāizsaka ar subsīdijas bruto ekvivalentu. Lai aprēķinātu subsīdijas ekvivalentu pārredzamam atbalstam, kas nav subsīdijas vai atbalsti, ko maksā vairākās daļās, jāizmanto piešķiršanas laikā dominējošās tirgus procentu likmes. Lai vienādi, pārredzami un vienkārši piemērotu noteikumus par valsts atbalstu, tirgus likmes šajā regulā ir atsaucies likmes, ko, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, Komisija regulāri nosaka un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai internetā. Tomēr iespējams, ka minimālajai likmei jāpievieno papildu bāzes punkti, ņemot vērā sniegto nodrošinājumu vai ar saņēmēju saistīto risku.
- (9) Tāpat no pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* augšējās robežas pareizas piemērošanas viedokļa šo regulu drīkst piemērot tikai pārredzamam *de minimis* atbalstam. "Pārredzams atbalsts" ir tāds atbalsts, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt subsīdijas bruto ekvivalentu bez nepieciešamības veikt riska analīzi. Šādus precīzus aprēķinus var veikt, piemēram, subsīdijām naudā, procentu nomaksai vai nepārsniedzamiem nodokļu atvieglojumiem. Atbalsts, kurus veido subsīdētie aizdevumi, ir jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, jo subsīdijas bruto ekvivalentu aprēķina, pama-

tojoties uz tirgus procentu likmēm, kādas ir spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī. Atbalsts, kurus veido kapitālieguldījumi, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien publiskā kapitālieguldījuma kopējā summa nav zemāka par *de minimis* augšējo robežu vienam saņēmējam. Atbalsts, kurus veido riska kapitāla pasākumi, kā norādīts pamatnostādnēs par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos⁽²⁾, nav uzskatāms par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien attiecīgā riska kapitāla ieguldījuma režīmā kapitālieguldījumi katram uzņēmumam, kurš to saņem, nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu vienam saņēmējam.

- (10) Nepieciešams dot tiesisku noteiktību garantijas režīmiem, kuri, domājams, nevarētu ietekmēt tirdzniecību un kropļot konkurenci un par kuriem ir pieejami dati, kas ļauj ticami izvērtēt potenciālo ietekmi. Šajā regulā tādēļ jāparedz īpaša augšējā robeža garantijām, kuru pamatā ir pamataizdevuma garantētā summa. Šī īpašā augšējā robeža jānosaka, pamatojoties uz novērtējumu valsts atbalsta summai, kas ietverta garantijas režīmā, ar kuru sedz aizdevumus par labu ekonomiski dzīvotspējīgiem uzņēmumiem. Šo augšējo robežu nedrīkst piemērot individuāliem *ad hoc* atbalstiem, kādus piešķir ārpus garantiju režīma, nedz arī garantijām, kas attiecas uz pamatdarījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijas darījumiem ar kapitālu. Īpašā augšējā robeža jānosaka, pamatojoties uz faktu, ka, ņemot vērā 13 % augšējās robežas likmi (neto likmi), kas atbilst visnelabvēlīgākajam scenārijam garantiju režīmiem Kopienā, garantiju, kas atbilst EUR 56 250, var uzskatīt par subsīdijas bruto ekvivalentu, kas līdzvērtīgs EUR 7 500 *de minimis* augšējai robežai. Ar šo īpašo augšējo robežu būtu jāspēj segt tikai garantijas, kas atbilst maksimāli 80 % no pamataizdevuma. Dalībvalstis var izmantot arī metodoloģiju, kuru Komisija apstiprinājusi pēc paziņošanas, pamatojoties uz Komisijas regulējumu valsts atbalsta jomā, lai šīs regulas kontekstā noteiktu subsīdijas bruto ekvivalentu, kas ietverts garantijā, ja apstiprinātā metodoloģija attiecas tieši uz garantiju un attiecīgo pamatdarījumu tipu.
- (11) Šī regula nav piemērojama grūtībās nonākušiem uzņēmumiem atbilstīgi Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽³⁾, ņemot vērā grūtības noteikt tā atbalsta subsīdijas bruto ekvivalentu, kas piešķirts šāda tipa uzņēmumam.
- (12) Atbilstīgi principiem, pēc kuriem nosaka Līguma 87. panta 1. punktā minēto atbalstu, ir jāuzskata, ka *de minimis* atbalsts ir piešķirts brīdī, kad saskaņā ar piemērojamiem attiecīgās valsts tiesību aktiem uzņēmums ir tiesīgs šo atbalstu saņemt.

⁽¹⁾ Spriedums 2002. gada 19. septembrī lietā C-113/00, Spānija pret Komisiju, 2002. gada krājums, I-7601. lpp., 73. punkts.

⁽²⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

(13) Lai novērstu to, ka tiek apieti atbalsta maksimālās intensitātes noteikumi, kas paredzēti dažādos Kopienas tiesību aktos, par attaisnojamām izmaksām piešķirto *de minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz tām pašām attaisnotajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniegtu Kopienas regulējumā noteikto intensitāti atbilstīgi katra gadījuma īpašajiem apstākļiem.

(14) Šī regula neizslēdz iespēju, ka dalībvalsts pasākumu, pamatojoties uz tiesību aktu, kas nav šī regula, neuzskata par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, piemēram, kapitālieguldījuma vai garantijas gadījumā, jo attiecīgais pasākums atbilst principam par privāto ieguldītāju, kurš darbojas parastos tirgus ekonomikas apstākļos.

(15) Komisijai ir jānodrošina valsts atbalstam piemērojamo noteikumu ievērošana, un jo īpaši tas, lai atbalsti, kas piešķirti saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, atbilstu šo noteikumu nosacījumiem. Saskaņā ar Līguma 10. pantā izklāstīto sadarbības principu dalībvalstīm ir jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, ieviešot nepieciešamo mehānismu, lai nodrošinātu, ka kopējā summa atbalstiem, kas piešķirti saskaņā ar minēto noteikumu, nepārsniedz ne EUR 7 500 augšējo robežu vienam saņēmējam, ne kopējo augšējo robežu, kuru nosaka Komisija, pamatojoties uz lauksaimniecības nozares produkcijas vērtību. Tādēļ dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, ir jāinformē attiecīgais uzņēmums par piešķirtā atbalsta apmēru un to, ka piešķirts ir *de minimis* atbalsts, un jāatsaucas uz šo regulu. Turklāt pirms šāda atbalsta piešķiršanas dalībvalstīm ir jāsaņem attiecīgā uzņēmuma deklarācija par *de minimis* atbalstiem, kurus tas ir saņēmis kārtējā finanšu gadā un divos iepriekšējos finanšu gados, kā arī rūpīgi jāpārbauda, vai kopējā saņemtā *de minimis* atbalsta summa kopā ar jauno atbalstu nepārsniedz piemērojamo augšējo robežu. To, vai ir ievērota augšējā robeža, var pārbaudīt arī ar centrālā reģistra starpniecību. Eiropas Investīciju fonda noteikto garantiju režīmu gadījumā fonds var izveidot saņēmēju sarakstu un prasīt dalībvalstīm, lai tās informē saņēmējus par saņemto *de minimis* atbalstu.

(16) Sākotnēji Regulas (EK) Nr. 1860/2004 darbības termiņam bija jābeidzas 2008. gada 31. decembrī. Tā kā šai regulai bija jāstājas spēkā pirms minētā datuma, ir jāievieš skaidrība par regulas sekām attiecībā uz tās piemērojamību atbalstam, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004 piešķir uzņēmumiem lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē.

(17) Ņemot vērā Komisijas gūto pieredzi, un jo īpaši vajadzību regulāri pārskatīt valsts atbalsta politiku, ir lietderīgi ierobežot šīs regulas spēkā esības termiņu. Ja šīs regulas darbības laiks beidzas un netiek pagarināts, attiecībā uz regulas aptverto *de minimis* atbalstu jādod dalībvalstīm sešu mēnešu ilgs pielāgošanās periods,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē, izņemot:

- atbalstu, kura apjoms noteikts, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
- atbalstu, lai veicinātu ar eksportu saistītas darbības, t.i., atbalstu, kurš ir tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, ar izplatīšanas tīklu izveidi un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem saistībā ar eksporta darbībām;
- atbalstu, kas piešķirts par labu attiecīgajā valstī ražoto, ne importēto produktu izmantošanai;
- atbalstu, kas piešķirts grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- “lauksaimniecības produktu ražošanas uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu;
- “lauksaimniecības produkti” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejniecības un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000⁽¹⁾.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Uzskata, ka šis atbalsts neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc atbalstam, kas atbilst šā panta 2. līdz 7. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, nepiemēro paziņošanas kārtību, ko paredz Līguma 88. panta 3. punkts.

2. Kopējā *de minimis* atbalsta summa, ko piešķir vienam un tam pašam uzņēmumam, nedrīkst pārsniegt EUR 7 500 triju finanšu gadu periodā. Šo augšējo robežu piemēro neatkarīgi no atbalsta veida un mērķiem. Atbalsta apmēra noteikšanā ņem vērā finanšu gadus, kurus ievēro attiecīgais uzņēmums konkrētajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

Ja kopējā atbalsta summa vienam atbalsta pasākumam pārsniedz augšējo robežu, kas noteikta pirmajā daļā, tad šo atbalsta summu pat daļai, kas šo augšējo robežu nepārsniedz, nevar saņemt, pamatojoties uz šo regulu. Šajā gadījumā ne atbalsta piešķiršanas brīdī, ne vēlāk nevar atsaukties uz šo regulu, lai saņemtu atbalstu minētajam pasākumam.

3. Kumulatīvā summa, kas sastāv no dalībvalstu piešķirtā *de minimis* atbalsta uzņēmumiem lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē triju finanšu gadu periodā, nepārsniedz pielikumā noteikto vērtību.

4. Augšējā robeža, kas noteikta 2. un 3. punktā, ir izteikta kā subsīdija. Visi izmantojamie skaitļi ir bruto skaitļi – pirms nodokļu atskaitīšanas vai citu atskaitījumu veikšanas. Ja piešķirtais atbalsts nav subsīdija, atbalsta apjoms, kas jāņem vērā, ir atbalsta subsīdijas bruto ekvivalents.

5. Atbalstu, kas maksājams vairākās daļās, diskontē atbilstīgi tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, kas jālieto diskontēšanai un atbalsta subsīdijas bruto ekvivalenta aprēķināšanai, ir atsaucē likme, kas piemērojama piešķiršanas brīdī.

6. Šo regulu piemēro tikai atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt subsīdijas bruto ekvivalentu, neveicot riska analīzi ("pārredzams atbalsts"). Konkrēti:

- a) atbalstu, kuru veido aizdevumi, uzskata par pārredzamu atbalstu, ja subsīdijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kas ir spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī;
- b) atbalstu, kuru veido kapitālieguldījumi, neuzskata par pārredzamu atbalstu, ja vien sabiedriskā sektora veiktā kapitālieguldījuma kopējā summa nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu;
- c) atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, neuzskata par pārredzamu atbalstu, ja vien attiecīgajā riska kapitāla režīmā kapitālieguldījumi katram uzņēmumam nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu;
- d) individuālo atbalstu, kas saskaņā ar garantiju režīmu piešķirts uzņēmumiem, kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja pamataizdevuma "garantijas" daļa nepārsniedz EUR 56 250 vienam uzņēmumam. Ja pamataizdevuma "garantijas" daļa ir mazāka

par šai augšējai robežai atbilstošu summu, pieņem, ka garantijas subsīdijas bruto ekvivalents atbilst tikpat lielai 2. punktā minētās augšējās robežas daļai. Garantija nedrīkst pārsniegt 80 % no pamataizdevuma.

Garantiju režīmus arī uzskata par pārredzamiem atbalsta režīmiem, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- i) Komisija pirms minēto režīmu ieviešanas ar tās pieņemtu tiesību aktu valsts atbalsta jomā ir apstiprinājusi metodoloģiju, kas ļauj aprēķināt garantijai atbilstošu subsīdijas bruto ekvivalentu, lai piemērotu šo regulu;
- ii) apstiprinātā metodoloģija tieši attiecas uz tā veida garantijām un pamatdarījumiem, par kuriem ir šī regula.

7. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu par vieniem un tiem pašiem attaisnotajiem izdevumiem, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteikto līmeni katram konkrētam gadījumam.

4. pants

Kontrole

1. Ja dalībvalsts plāno piešķirt uzņēmumam *de minimis* atbalstu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo apmēru (kas izteikts kā subsīdijas bruto ekvivalents) un par to, ka piešķirts tiek *de minimis* atbalsts, skaidri atsaucoties uz šo regulu un minot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja *de minimis* atbalstu piešķir vairākiem uzņēmumiem saskaņā ar attiecīgu režīmu un ja uzņēmumiem piešķirtā atbalsta summas ir dažādas, dalībvalsts var izvēlēties minēto pienākumu izpildīt, paziņojot attiecīgajiem uzņēmumiem noteiktu summu, kas atbilst maksimālajam atbalsta apmēram, kuru iespējams saņemt saskaņā ar minēto režīmu. Noteikto summu šādā gadījumā izmanto, lai pārlicinātos, vai 3. panta 2. punktā paredzētā augšējā robeža ir ievērojama. Turklāt pirms atbalsta piešķiršanas attiecīgais uzņēmums dalībvalstij rakstiski uz papīra vai elektroniskā veidā deklarē visu *de minimis* atbalstu, ko tas jau ir saņēmis iepriekšējo divu finanšu gadu un kārtējā finanšu gada laikā.

Katrs atbalsta saņēmējs iesniedz dalībvalstij deklarāciju, kas apstiprina, ka saņemtā atbalsta summa nepārsniedz augšējo robežu, kas noteikta 3. panta 2. punktā. Ja šī augšējā robeža ir pārsniegta, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka Komisijai paziņo par atbalsta pasākumu, kura rezultātā augšējā robeža tikusi pārsniegta, vai ka saņēmējs atbalstu atmaksā.

2. Dalībvalsts piešķir *de minimis* atbalstu tikai pēc tam, kad tā ir pārbaudījusi, ka šāda rīcība kopējo summu *de minimis* atbalstam, kas saņemts kārtējā finanšu gada un divu iepriekšējo finanšu gadu laikā, nepalielinās virs augšējās robežas, kas noteikta 3. panta 2. un 3. punktā.

3. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par katru *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šīs regulas piemērošanas joma un ko piešķirusi šīs dalībvalsts iestāde, tad nosacījumu, ko paredz 1. punkta otrā daļa, nepiemēro no brīža, kad reģistrs aptver vismaz trīs gadu periodu.

4. Ja dalībvalsts ir piešķirusi atbalstu, pamatojoties uz garantiju režīmu, kas nodrošina garantiju, ko finansē no Eiropas Savienības budžeta, apejot Eiropas Investīciju fondam piešķirtās pilnvaras, tad 1. punkta pirmo daļu var nepiemērot.

Šādos gadījumos piemēro šādu kontroles sistēmu:

- a) Eiropas Investīciju fonds, pamatojoties uz informāciju, ko tam iesniedz finanšu starpnieki, katru gadu izveido atbalsta saņēmēju sarakstu, tajā norādot subsīdijas bruto ekvivalentu katram saņēmējam. Eiropas Investīciju fonds nosūta šo informāciju attiecīgajai dalībvalstij un Komisijai;
- b) attiecīgā dalībvalsts pārsūta informāciju atbalsta galīgajiem saņēmējiem trīs mēnešu laikā kopš saņemšanas;
- c) attiecīgā dalībvalsts saņem no katra saņēmēja deklarāciju, kas apstiprina, ka saņemtā *de minimis* atbalsta summa nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu. Ja šī augšējā robeža ir pārsniegta, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka Komisijai paziņo par atbalsta pasākumu, kura rezultātā augšējā robeža tikusi pārsniegta, vai ka saņēmējs atbalstu atmaksā.

5. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Apkopotā dokumentācija satur visu nepieciešamo informāciju, lai noteiktu, vai šīs regulas nosacījumi ir ņemti vērā.

Informāciju, kas minēta pirmajā daļā, uzglabā:

- a) par individuālo *de minimis* atbalstu desmit gadus no atbalsta piešķiršanas datuma;

- b) par *de minimis* atbalsta režīmiem desmit gadus no datuma, kad saskaņā ar attiecīgo režīmu ir piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

6. Dalībvalstis pēc Komisijas rakstiska pieprasījuma divdesmit darbdienu laikā vai citā termiņā, kas noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu, lai noteiktu, vai ir ņemti vērā šīs regulas nosacījumi, jo īpaši par *de minimis* atbalsta kopējo summu, kas piešķirta konkrētam uzņēmumam un lauksaimniecības nozarei attiecīgajā dalībvalstī.

5. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1860/2004 atceļ no 2008. gada 1. janvāra.

6. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, ko lauksaimniecības produktu ražošanas nozares uzņēmumiem piešķir līdz 2008. gada 1. janvārim, ja šis atbalsts atbilst visiem 1. līdz 4. panta nosacījumiem, izņemot prasību skaidri atsaukties uz šo regulu, kas minēta 4. panta 1. punkta pirmajā daļā. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst šiem nosacījumiem, Komisija izvērtē saskaņā ar attiecīgajā jomā piemērojamiem pamatnoteikumiem, vadlīnijām, paziņojumiem un paskaidrojumiem.

2. Visu *de minimis* atbalstu, kas piešķirts no 2005. gada 1. janvārim līdz dienai, kad aprit seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, kurus lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē piemēro līdz dienai, kad spēkā stājas šī regula, uzskata par tādu, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem un uz ko tāpēc neattiecinā Līguma 88. panta 3. punktā paredzēto prasību par paziņošanu.

3. Pēc šīs regulas spēkā esības beigām *de minimis* atbalstu, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, vēl sešus mēnešus var turpināt piemērot saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

7. pants

Stāšanās spēkā un spēkā esība

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

PIELIKUMS

Maksimālā kumulatīvā *summa de minimis* atbalstam, kas dalībvalstīs piešķirts lauksaimniecības produktu ražošanas uzņēmumiem un kas minēts 3. panta 3. punktā:

(EUR)

BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500